

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์ และความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ที่มีต่อผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานของผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1. จำนวนและร้อยละของลักษณะกลุ่มตัวอย่าง
2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของตัวแปรในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์และความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ที่มีต่อผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานของผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์และความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ที่มีต่อผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานของผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดของตัวแปรแฝง ความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์และความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ ผลลัพธ์การควบคุมเบาหวาน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์และความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ที่มีต่อผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานของผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2

ความหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

OUT_DM	หมายถึง	ผลลัพธ์การควบคุมเบาหวาน
ADHERE	หมายถึง	ความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์
OUT_EXP	หมายถึง	ความคาดหวังในผลลัพธ์
EFFI_EXP	หมายถึง	ความคาดหวังในความสามารถของตน
TRUST	หมายถึง	ความไว้วางใจในแพทย์
X ₁	หมายถึง	ความไว้วางใจในศีลธรรมของแพทย์

X_2	หมายถึง	ความไว้วางใจในความชำนาญทางการแพทย์
X_3	หมายถึง	ความไว้วางใจในบุคลิกภาพของแพทย์
Y_1	หมายถึง	ความเห็นต่อการควบคุมเบาหวาน
Y_2	หมายถึง	ความสามารถในการควบคุมเบาหวาน
Y_3	หมายถึง	ความพยายามในการควบคุมเบาหวาน
Y_4	หมายถึง	ความคาดหวังในระดับความสำเร็จ
Y_5	หมายถึง	การคาดหวังผล
Y_6	หมายถึง	การเห็นคุณค่า
Y_7	หมายถึง	ความยึดมั่นโดยทั่วไป
Y_8	หมายถึง	ความยึดมั่นโดยเจาะจง
Y_9	หมายถึง	ระดับน้ำตาลเฉลี่ยสะสมในเลือด
M	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
SD	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Chi-square (χ^2)	หมายถึง	ค่าสถิติไค – สแควร์
p	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ
df	หมายถึง	องศาอิสระ
GFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน
AGFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว
CFI	หมายถึง	ค่าวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ
SRMR	หมายถึง	ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน
RMSEA	หมายถึง	ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณ
TE	หมายถึง	อิทธิพลรวม
IE	หมายถึง	อิทธิทางอ้อม
DE	หมายถึง	อิทธิทางตรง
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้นำเสนอจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ ช่วงอายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาการเข้ารับบริการ (ปี) ระดับน้ำตาลเฉลี่ยสะสมในเลือด ร้อยละของการตอบข้อคำถามในตัวแปรสังเกตได้ดังต่อไปนี้

1. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ ช่วงอายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาการเข้ารับบริการ ระดับน้ำตาลเฉลี่ยสะสมในเลือด ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

	จำนวนผู้เป็นเบาหวาน (n=480)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	165	34.40
หญิง	315	65.60
2. ช่วงอายุ		
น้อยกว่า 34	33	6.90
34-39	25	5.20
40-44	46	9.60
45-49	29	6.00
50 ปีขึ้นไป	347	72.30
3. สถานภาพการสมรส		
โสด	37	7.70
คู่	311	64.80
หม้าย	95	19.80
หย่าร้าง แยกกันอยู่	37	7.70
4. ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	62	12.90
ประถมศึกษา	321	66.90
มัธยมศึกษา	77	16.00
ปริญญาตรีขึ้นไป	20	4.20

ตารางที่ 8 (ต่อ)

	จำนวนผู้เป็นเบาหวาน (n=480)	ร้อยละ
5. รายได้		
เพียงพอมีเงินเก็บ	89	18.50
เพียงพอไม่มีเงินเก็บ	367	76.50
ไม่เพียงพอต้องกู้ยืมบางครั้ง	20	4.20
ไม่เพียงพอต้องกู้ยืมประจำ	4	.80
6. ระยะเวลาการเข้ารับบริการ (ปี)		
1-5	282	58.60
6-10	146	30.50
11-15	30	6.40
16-20	17	3.50
26-30	5	1
7. ระดับน้ำตาลในเลือดเฉลี่ยสะสม		
มากกว่า 6.8 ระดับไม่ดี	238	49.60
6.1-6.8 ระดับพอใช้	69	14.40
5.7-6.0 ระดับ ดีพอใช้	100	20.80
น้อยกว่า 5.7 ระดับ ดี	73	15.20
	480	100.00

จากตารางที่ 8 ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ของผู้เป็นเบาหวานทั้งหมด 480 คน เมื่อจำแนกตามเพศ ปรากฏว่ามีจำนวนผู้เป็นเบาหวานชายจำนวน 165 คนและผู้เป็นเบาหวานหญิงจำนวน 315 คน คิดเป็นร้อยละ 34.40 และ 65.60 ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือช่วงอายุ 50 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 72.3 เมื่อจำแนกตามลักษณะสถานภาพการสมรสพบว่ามีสถานภาพการสมรสคู่ถึงร้อยละ 64.8 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 66.9 มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาและมีรายได้เพียงพอ ไม่มีเงินเก็บร้อยละ 76.5 ส่วนระยะเวลาที่เข้ารับบริการในสถานบริการร้อยละ 58.5 มีระยะเวลาที่เข้ารับบริการช่วง 1-5 ปี ส่วนระดับน้ำตาลเฉลี่ยสะสมในเลือด (Hba1c) ร้อยละ 49.6 มีระดับที่ไม่ดี ร้อยละ 20.8 อยู่ในระดับดีพอใช้ ร้อยละ 15.2 อยู่ในระดับดีและร้อยละ 14.4 อยู่ในระดับพอใช้

2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และความโด่งของตัวแปรสังเกตได้แสดงดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้และความโด่งของตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปรสังเกตได้	M	SD	CV%	SK	KU
ความไว้วางใจในแพทย์					
1. ความไว้วางใจในศีลธรรมของแพทย์	2.86	1.80	63.31	-0.03	-1.83
2. ความไว้วางใจในความชำนาญทางการแพทย์	2.85	1.76	61.72	-0.03	-1.79
3. ความไว้วางใจในบุคลิกภาพของแพทย์	2.83	1.71	60.62	-0.00	-1.76
ความคาดหวังในความสามารถของตน					
1. ความเห็นต่อการควบคุมเบาหวาน	2.47	1.31	52.85	-0.15	-0.15
2. ความสามารถในการควบคุมเบาหวาน	2.19	1.34	61.27	0.04	-1.61
3. พยายามในการควบคุมเบาหวาน	1.91	1.66	86.45	0.08	-1.63
4. ความคาดหวังในระดับความสำเร็จ	2.09	1.39	66.34	0.05	-1.48
ความคาดหวังในผลลัพธ์					
1. การคาดหวังผล	2.37	1.31	55.21	-0.07	-1.55
2. การเห็นคุณค่า	2.34	1.39	59.25	-0.12	-1.44
ความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์					
1. ความยึดมั่นโดยทั่วไป	2.64	1.78	67.33	-0.02	-1.79
2. ความยึดมั่นโดยเจาะจง	2.90	1.70	58.52	0.17	-0.76
ผลลัพธ์การควบคุมเบาหวาน					
1. ระดับน้ำตาลในเลือด	2.01	1.15	56.86	0.58	-1.21

จากตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้และความโด่ง ของตัวแปรสังเกตได้ในแต่ละตัวแปรแฝงสามารถแยกพิจารณาในแต่ละตัวแปรได้ดังนี้

ตัวแปรแฝงผลลัพธ์การควบคุมเบาหวาน พบว่าตัวแปรสังเกตได้คือระดับน้ำตาลในเลือด (HbA_{1c}) มีค่าเฉลี่ย 2.01 แสดงว่าผู้เป็นเบาหวานมีระดับน้ำตาลในเลือด (HbA_{1c}) ในระดับพอใช้

ตัวแปรแฝงความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์พบว่าตัวแปรสังเกตความยึดมั่นโดยทั่วไป และความยึดมั่นโดยเจาะจง มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 2.64 และ 2.90 ตามลำดับแสดงว่า ผู้เป็นเบาหวานมีความยึดมั่นโดยทั่วไปและความยึดมั่นโดยเจาะจงในระดับปานกลาง โดยผู้เป็นเบาหวานจะมีความยึดมั่นโดยทั่วไปน้อยกว่าความยึดมั่นโดยเจาะจง

ตัวแปรแฝงความคาดหวังในความสามารถของตนพบว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 4 ตัวคือ ความเห็นต่อการควบคุมเบาหวาน ความสามารถในการควบคุมเบาหวาน ความพยายามในการควบคุมเบาหวาน และความคาดหวังในระดับความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตอยู่ระหว่าง 1.91 ถึง 2.47 แสดงว่าผู้เป็นเบาหวานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อการควบคุมเบาหวาน ความสามารถในการควบคุมเบาหวาน ความพยายามในการควบคุมเบาหวาน และความคาดหวังในระดับความสำเร็จในระดับปานกลางถึงมาก โดยผู้เป็นเบาหวานมีความเห็นต่อการควบคุมเบาหวานมากที่สุด รองลงมาคือความสามารถในการควบคุมเบาหวาน ในขณะที่ความพยายามในการควบคุมเบาหวานน้อยที่สุด

ตัวแปรแฝงความคาดหวังในผลลัพธ์พบว่าการคาดหวังผลและการเห็นคุณค่ามีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 2.37 และ 2.34 ตามลำดับแสดงว่า ผู้เป็นเบาหวานมีการคาดหวังผลและการเห็นคุณค่าในระดับปานกลาง โดยผู้เป็นเบาหวานมีการคาดหวังผลมากกว่าการเห็นคุณค่า

ตัวแปรแฝงความไว้วางใจในแพทย์พบว่าความไว้วางใจในศีลธรรมของแพทย์ ความไว้วางใจในความชำนาญทางการแพทย์ ความไว้วางใจในบุคลิกภาพของแพทย์ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตอยู่ระหว่าง 2.83 ถึง 2.86 แสดงว่า ผู้เป็นเบาหวานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความไว้วางใจในแพทย์ด้านศีลธรรม ความชำนาญทางการแพทย์ และในบุคลิกภาพในช่วงระหว่างระดับน้อยถึงปานกลาง โดยผู้เป็นเบาหวานมีความไว้วางใจในศีลธรรมของแพทย์มากที่สุด รองลงมาคือความไว้วางใจในความชำนาญทางการแพทย์ ในขณะที่ความไว้วางใจในบุคลิกภาพของแพทย์น้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์ และความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ที่มีต่อผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานปรากฏว่า ตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝง ผลลัพธ์การควบคุมเบาหวาน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.15 แสดงว่าผู้เป็นเบาหวานมีผลลัพธ์ในการควบคุมเบาหวานที่แตกต่างกัน ตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 1.70 ถึง 1.78 โดยตัวแปรสังเกตได้ความยึดมั่นโดยทั่วไปมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดและตัวแปรสังเกตได้ความยึดมั่นแบบเจาะจง มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด แสดงว่าผู้เป็นเบาหวานมีความยึดมั่น

โดยทั่วไปแตกต่างกันมากที่สุดและมีความยึดมั่นแบบเจาะจงแตกต่างกันน้อยที่สุด ตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงความคาดหวังในความสามารถของตนมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 1.31 ถึง 1.66 โดยตัวแปรสังเกตได้ความพยายามในการควบคุมเบาหวานมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดและความเห็นต่อการควบคุมเบาหวานมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพยายามในการควบคุมเบาหวานแตกต่างกันมากที่สุดและมีความเห็นต่อการควบคุมเบาหวานแตกต่างกันน้อยที่สุด ตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงความคาดหวังในผลลัพธ์มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 1.31 ถึง 1.39 ตัวแปรสังเกตได้การเห็นคุณค่ามีค่ามากที่สุดและตัวแปรสังเกตได้การคาดหวังผลมีค่าน้อยที่สุดแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเห็นคุณค่าแตกต่างกันมากที่สุดและมีการคาดหวังผลแตกต่างกันน้อยที่สุด ตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงความไว้วางใจในแพทย์มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 1.71 ถึง 1.80 โดยตัวแปรสังเกตได้ความไว้วางใจในศีลธรรมของแพทย์มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดและตัวแปรสังเกตได้ความไว้วางใจในบุคลิกภาพของแพทย์มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดแสดงว่าผู้เป็นเบาหวานมีความไว้วางใจในศีลธรรมของแพทย์แตกต่างกันมากที่สุดและมีความไว้วางใจในบุคลิกภาพของแพทย์แตกต่างกันน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์ และความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ที่มีต่อผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานปรากฏว่าตัวแปรสังเกตได้ในกลุ่มค่าสัมประสิทธิ์การกระจายใกล้เคียงกันแสดงว่าข้อมูลไม่แตกต่างกันมากตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดคือตัวแปรสังเกตได้ความพยายามในการควบคุมเบาหวาน มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 86.45 และตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายต่ำสุดคือตัวแปรสังเกตได้ความเห็นต่อการควบคุมเบาหวานมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 52.85

เมื่อพิจารณาการกระจายของตัวแปรสังเกตได้จากความเบ้และความโด่ง ปรากฏว่ามีความเบ้อยู่ระหว่าง -0.15 ถึง 0.58 และส่วนใหญ่มีค่าเข้าใกล้ 0 และค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -0.15 ถึง -1.83 ซึ่งเกณฑ์ของค่าความเบ้และความโด่งที่ยอมรับได้ได้คือปกติ คือ ถ้าคะแนนกำลังสองเป็นการแจกแจงแบบปกติ ค่าความเบ้จะเปลี่ยนแปลงอยู่ระหว่าง 0 ถึง 6 (Glass & Kenncth, 1995, p. 91) และความโด่งตามตารางค่าวิกฤตของที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่ระหว่าง 0 ถึง 6 (Glass & Kenncth, 1995, pp. 261 - 262) ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าตัวแปรสังเกตได้มีลักษณะการแจกแจงใกล้เคียงกับเส้นโค้งปกติ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ใน
โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวัง
ในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์และความยึดมั่นในคำแนะนำ
ของแพทย์ที่มีต่อผลลัพธ์การควบคุมเบาหวาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เสนอเมตริกซ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต
ได้ 12 ตัวแปร ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 12 ตัวแปร แสดงดังตารางที่ 10

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ไม่โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตนเอง ความคาดหวังในผลลัพธ์และความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ที่มีต่อผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานของผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9	X1	X2	X3
Y1	1.000											
Y2	0.907**	1.000										
Y3	0.855**	0.920**	1.000									
Y4	0.877**	0.949**	0.896**	1.000								
Y5	0.893**	0.928**	0.888**	0.900**	1.000							
Y6	0.852**	0.893**	0.857**	0.873**	0.925**	1.000						
Y7	0.869**	0.941**	0.913**	0.900**	0.926**	0.884**	1.000					
Y8	0.874**	0.932**	0.902**	0.902**	0.906**	0.874**	0.941**	1.000				
Y9	0.822**	0.892**	0.861**	0.866**	0.866**	0.837**	0.885**	0.879**	1.000			
X1	0.876**	0.938**	0.910**	0.910**	0.933**	0.900**	0.951**	0.943**	0.885**	1.000		
X2	0.867**	0.930**	0.899**	0.899**	0.917**	0.897**	0.942**	0.939**	0.873**	0.979**	1.000	
X3	0.868**	0.932**	0.901**	0.903**	0.923**	0.886**	0.940**	0.933**	0.885**	0.967**	0.963**	1.000

** p<.01

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 12 ตัวแปรพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกคู่

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงแต่ละตัวพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.822 ถึง 0.967 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรตาม (Y9) มากที่สุดคือ ความสามารถในการควบคุมเบาหวาน (Y2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.941 รองลงมาคือ ความยืดหยุ่นโดยทั่วไป (Y7) ความไว้วางใจในศีลธรรมของแพทย์และความไว้วางใจในบุคลิกภาพของแพทย์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากันคือ 0.885 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝง ความไว้วางใจในแพทย์ที่มีค่าสูงสุดคือ ความไว้วางใจในศีลธรรมของแพทย์ (X1) กับความไว้วางใจในความชำนาญทางการแพทย์ (X2) มีค่าเท่ากับ 0.979 ส่วนตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงความคาดหวังในความสามารถของตนที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือความสามารถในการควบคุมเบาหวาน (Y2) กับความคาดหวังในระดับความสำเร็จ (Y4) มีค่าเท่ากับ 0.949 และตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงความคาดหวังในผลลัพธ์คือความคาดหวังผล (Y5) กับการเห็นคุณค่า (Y6) มีค่าเท่ากับ 0.925 ส่วนตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงความยืดหยุ่นในคำแนะนำของแพทย์คือ ความยืดหยุ่นโดยทั่วไป (Y7) และความยืดหยุ่นโดยเจาะจง (Y8) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.941

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความไว้วางใจในแพทย์ที่มีค่าสูงสุดคือความไว้วางใจในศีลธรรมของแพทย์ (X1) ความยืดหยุ่นโดยทั่วไป (Y7) มีค่าเท่ากับ 0.951 ส่วนตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงความคาดหวังในผลลัพธ์ที่มีค่าสูงสุดคือ การคาดหวังผล (Y5) กับความไว้วางใจในศีลธรรมของแพทย์ (X1) มีค่าเท่ากับ 0.933 และส่วนตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงความคาดหวังในความสามารถของตนที่มีค่าสูงสุดคือ ความสามารถในการควบคุมเบาหวาน (Y2) กับความยืดหยุ่นโดยทั่วไป (Y7) มีค่าเท่ากับ 0.941

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดตัวแปรแฝง ความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์และความยืดหยุ่นในคำแนะนำของแพทย์

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) วิเคราะห์และตรวจสอบความตรงของตัวแปรแฝง 4 ตัวแปร ได้แก่ ความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์ ความยืดหยุ่นในคำแนะนำของแพทย์

1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความไว้วางใจในแพทย์

ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ ความไว้วางใจในศีลธรรมของแพทย์ ความไว้วางใจในความชำนาญทางการแพทย์ ความไว้วางใจในบุคลิกภาพของแพทย์ ปรากฏดังตารางที่ 11

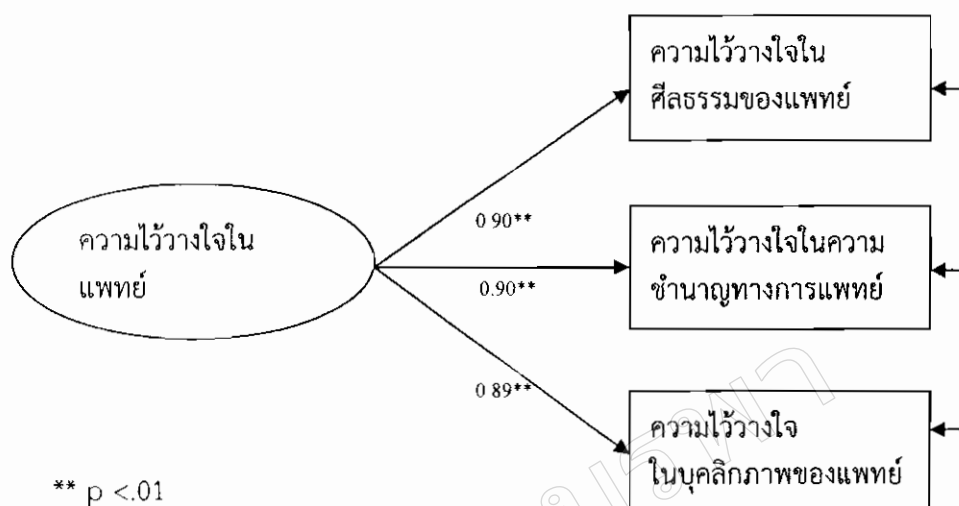
ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความไว้วางใจในแพทย์

ตัวแปร	ความไว้วางใจในแพทย์		
	B	SF	R ²
ความไว้วางใจในศีลธรรมของแพทย์	0.90**	-	0.98
ความไว้วางใจในความชำนาญทางการแพทย์	0.90**	0.01	0.98
ความไว้วางใจในบุคลิกภาพของแพทย์	0.89**	0.01	0.95

** p < .01

ไค-สแควร์ = 1.31; df = 1; p = 0.25; GFI = 1; AGFI = 0.99; SRMR = 0.00065; RMSEA = 0.025; CFI = 1.00

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบพบว่า ตัวแปรสังเกตได้ 1-3 มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบความไว้วางใจในแพทย์และผลการทดสอบรูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าสถิติ ไค - สแควร์ มีค่าเท่ากับ 1.31 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 1 มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.25 GFI = 1 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรความไว้วางใจในศีลธรรมของแพทย์มีค่าเท่ากับ 0.90 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรความไว้วางใจในความชำนาญทางการแพทย์มีค่าเท่ากับ 0.90 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรความไว้วางใจในบุคลิกภาพของแพทย์ มีค่าเท่ากับ 0.89 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกตัวแปร แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปรเป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงความไว้วางใจในแพทย์แสดงได้ดังจากภาพที่ 2

ภาพที่ 2 การวิเคราะห์หอนักประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความไว้วางใจในแพทย์

2. ผลการวิเคราะห์หอนักประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความคาดหวังในความสามารถของตน ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ ความเห็นต่อการควบคุมเบาหวาน ความคาดหวังในความสามารถ ความพยายามในการควบคุมเบาหวาน ความคาดหวังในระดับความสำเร็จ ปรากฏดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์หอนักประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความคาดหวังในความสามารถของตน

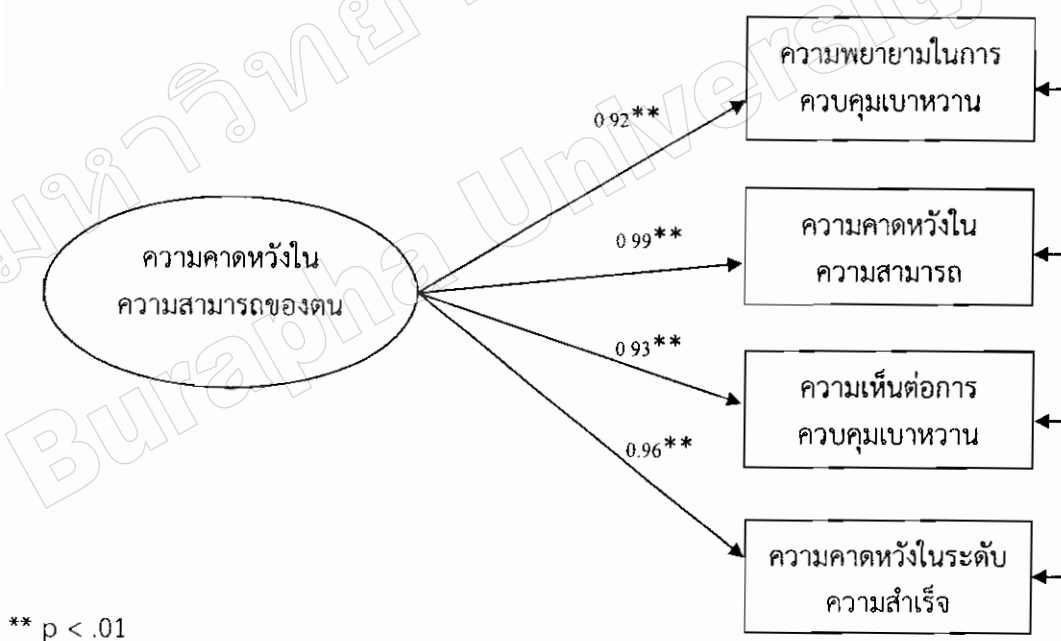
ตัวแปร	ความคาดหวังในความสามารถของตน		
	B	SE	R ²
ความสามารถในการควบคุมเบาหวาน	0.92**	-	0.84
ความเห็นต่อการควบคุมเบาหวาน	0.99**	0.02	0.98
ความพยายามในการควบคุมเบาหวาน	0.93**	0.03	0.87
ความคาดหวังในระดับความสำเร็จ	0.96**	0.02	0.92

** p < .01

ไค-สแควร์ = 0.71; df = 2; p = 0.70; GFI = 1.00; AGFI = 1.00; SRMR = 0.0012;

RMSEA = 0.0; CFI = 1.00

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรที่สังเกตได้ 4 ตัวแปร เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบพบว่า ตัวแปรสังเกตได้ 1 - 4 มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบ ความคาดหวังในความสามารถของตน และผลการทดสอบรูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าสถิติ ไค-สแควร์ = 0.71; df = 2; p = 0.70; GFI = 1.00; AGFI = 1.00; SRMR = 0.0012; RMSEA = 0.0; CFI = 1.00 และน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรความสามารถในการควบคุมเบาหวานมีค่าเท่ากับ 0.92 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรความเห็นต่อการควบคุมเบาหวานมีค่าเท่ากับ 0.99 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรความพยายามในการควบคุมเบาหวานมีค่าเท่ากับ 0.93 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรความคาดหวังในระดับความสำเร็จมีค่าเท่ากับ 0.96 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกตัวแปร แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปรเป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงความคาดหวังในความสามารถของตนแสดงได้ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความคาดหวังในความสามารถของตน

3. ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความคาดหวังในผลลัพธ์ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ การคาดหวังผลและการเห็นคุณค่า ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความคาดหวังในผลลัพธ์

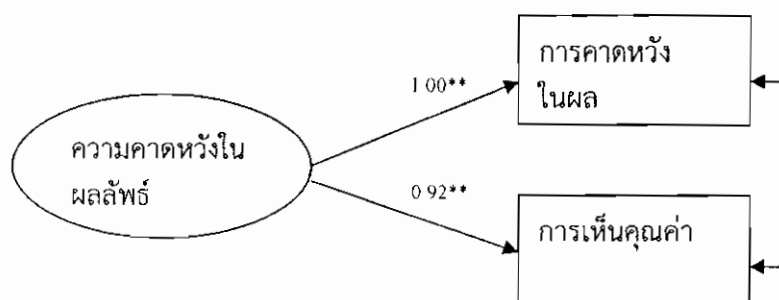
ตัวแปร	ความคาดหวังในผลลัพธ์		
	b	SF	R ²
การคาดหวังผล	1.00**	-	1.00
การเห็นคุณค่า	0.92**	0.02	0.86

** p < .01

ไค-สแควร์ = 0.23; df = 1; p = 0.63; GFI = 1.00; AGFI = 1.00; SRMR = 0.0025;

RMSEA = 0.0; CFI = 1.00

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรที่สังเกตได้ 2 ตัวแปร เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบพบว่า ตัวแปรสังเกตได้ 1-2 มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบ ความคาดหวังในผลลัพธ์ และผลการทดสอบรูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าสถิติ ไค - สแควร์ มีค่าเท่ากับ 0.23 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 1 มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.63 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรการคาดหวังผลมีค่าเท่ากับ 1.00 องค์ประกอบของตัวแปร การเห็นคุณค่ามีค่าเท่ากับ 0.92 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกตัวแปร แสดงว่าตัวแปร สังเกตได้ 2 ตัวแปรเป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงความคาดหวังในผลลัพธ์ แสดงดังภาพที่ 4

** p < .01

ภาพที่ 4 การวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัด ความคาดหวังในผลลัพธ์

4. ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ ความยึดมั่นโดยทั่วไป ความยึดมั่นโดยเจาะจง ปรากฏดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์

ตัวแปร	ความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์		
	b	SE	R ²
ความยึดมั่นโดยทั่วไป	1.00**	-	1.00
ความยึดมั่นโดยเจาะจง	0.94**	0.02	0.89

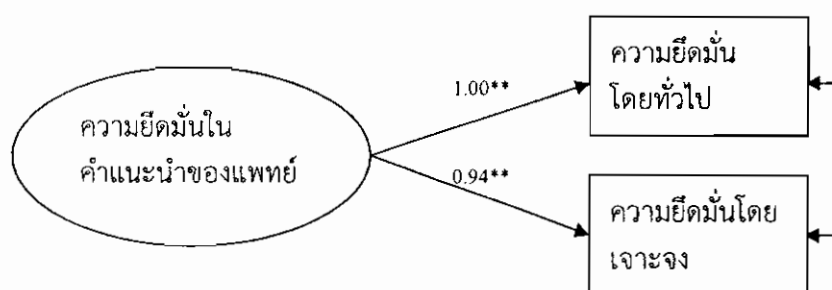
** $p < .01$

ไค-สแควร์ = 0.40; df = 1; $p = 0.52$; GFI = 1.00; AGFI = 1.00; SRMR = 0.0026

; RMSEA = 0.00; CFI = 1.00

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรที่สังเกตได้ 2 ตัวแปร เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบพบว่า ตัวแปรความยึดมั่นโดยทั่วไป และความยึดมั่นโดยเจาะจง มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบ ความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ และผลการทดสอบรูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีไค-สแควร์ = 0.40; df = 1; $p = 0.52$; GFI = 1.00; AGFI = 1.00; SRMR = 0.0026; RMSEA = 0.00; CFI = 1.00 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรความยึดมั่นโดยทั่วไปมีค่าเท่ากับ 1.00 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรความยึดมั่นโดยเจาะจงมีค่าเท่ากับ 0.94 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกตัวแปรแสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงความยึดมั่นในคำแนะนำ

ของแพทย์แสดงดังภาพที่ 5

** $p < .01$

ภาพที่ 5 การวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่าง ความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์และความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ที่มีต่อผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานของผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2

ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้นำเสนอตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของตัวแปรแฝง ค่าสถิติและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์ และความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ที่มีต่อผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานของผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 แสดงได้ดังตารางที่ 15 และ 16

ตารางที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์และความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ที่มีต่อผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานของผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 ตามสมมติฐาน

ตัวแปรผล	EFFI_EXP				OUT_EXP				ADHERE				OUT_DM			
	TE	IE	DE	TE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	DE
TRUST	0.95** (0.02)	-	0.95** (0.02)	0.94** (0.02)	0.94** (0.02)	0.96** (0.01)	0.63** (0.08)	0.33** (0.08)	0.90** (0.02)	0.90** (0.02)	0.47** (0.05)	0.90** (0.05)	0.90** (0.05)	-	-	-
EFFI_EXP	-	-	-	-	-	0.47** (0.05)	-	0.47** (0.05)	-	-	0.47** (0.05)	0.44** (0.05)	0.44** (0.05)	-	-	-
OUT_EXP	-	-	-	-	-	0.20** (0.06)	-	0.20** (0.06)	-	-	0.20** (0.06)	0.19** (0.05)	0.19** (0.05)	-	-	-
ADHERE	-	-	-	-	-	-	-	-	0.93** (0.02)	-	-	0.93** (0.02)	-	0.93** (0.02)	-	-

** p <.01

ตารางที่ 16 ค่าสถิติและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์ และความยั่งยืนในคำแนะนำของแพทย์ที่มีต่อผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานของผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 ตามสมมติฐาน

ค่าสถิติไค-สแควร์ = 37.96; p = 0.078; df = 27; GFI = 0.99; SRMR = 0.0022; RMSEA = 0.02; CFI = 1.00										
ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9	
ความเที่ยง	0.92	0.98	0.95	0.95	0.97	0.94	0.97	0.96	1.00	
ตัวแปร	X1	X2	X3							
ความเที่ยง	0.99	0.98	0.97							
สมการโครงสร้างตัวแปร										
R-SQUARE		EFFI_EXP			OUT_EXP		ADHERE		OUT_DM	
		0.92			0.92		0.99		0.83	
TRUST	1.00									
EFFI_EXP	0.94	1.00								
OUT_EXP	0.93		0.89		1.00					
ADHERE	0.95		0.94				1.00			
OUT_DM	0.89		0.88		0.85		0.89		1.00	

จากตารางที่ 15 และ 16 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์ และความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ที่มีต่อผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานของผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 ตามสมมติฐานปรากฏว่าผลการตรวจสอบค่าสถิติไค - สแควร์ มีค่าเท่ากับ 37.96 โดยมีค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ (p) เท่ากับ 0.079 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 27 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.99 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.0022 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.029 กราฟคิวพล็อตมีความชันมากกว่าเส้นทแยงมุม และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของตัวแปรตามคือ ผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานมีค่าเท่ากับ 0.83 แสดงว่า ตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานได้ร้อยละ 83

เมื่อพิจารณาจากเส้นทางอิทธิพลของตัวแปรที่ส่งผลต่อตัวแปร ผลลัพธ์การควบคุมเบาหวาน พบว่าตัวแปรผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.93 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และได้รับอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรจากตัวแปรแฝง 3 ตัว คือตัวแปรแฝงความคาดหวังในผลลัพธ์มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านทางตัวแปรความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.19 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรแฝงความคาดหวังในความสามารถของตน มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านทางตัวแปรความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.44 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรแฝงความไว้วางใจในแพทย์มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านทางตัวแปรแฝงความคาดหวังในความสามารถของตน ตัวแปรแฝงความคาดหวังในผลลัพธ์และความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ มีขนาดอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.90 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

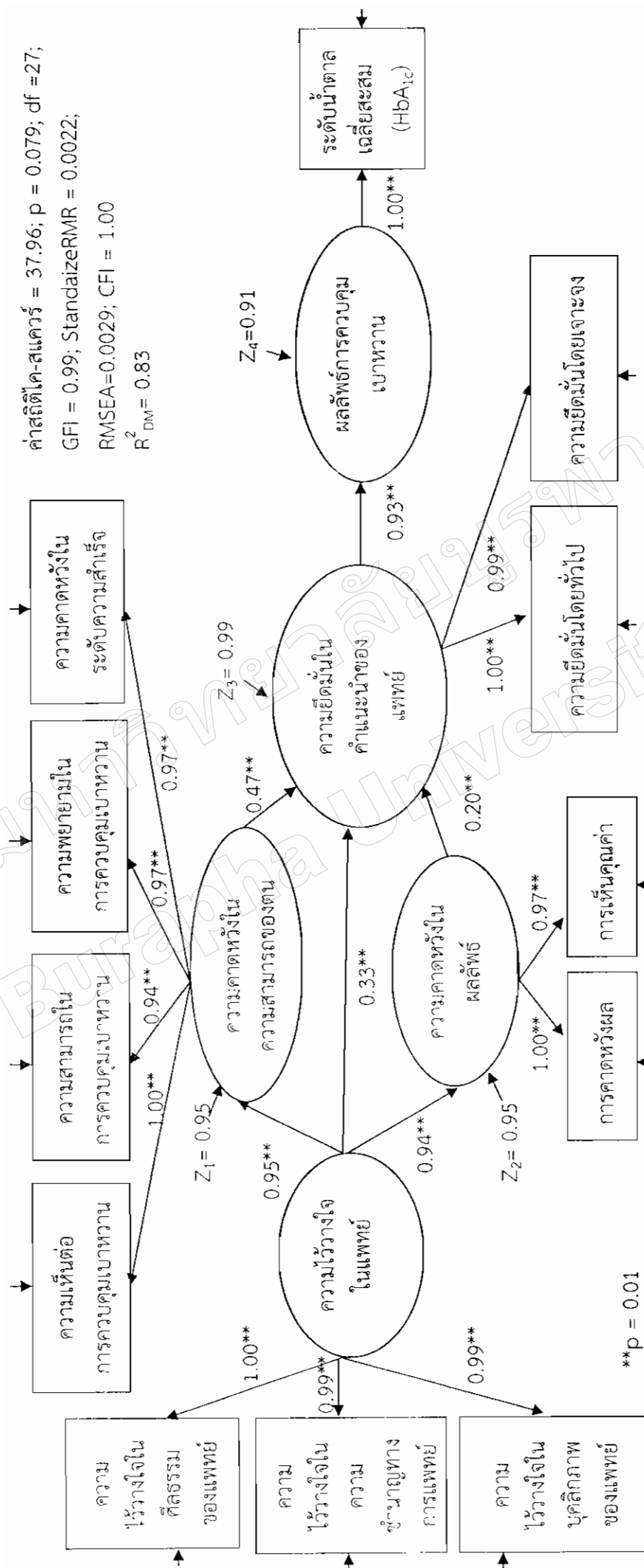
ส่วนตัวแปรแฝงความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงความคาดหวังในความสามารถของตน ตัวแปรแฝงความคาดหวังในผลลัพธ์ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.47 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.20 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และได้รับอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมจากตัวแปรแฝงความไว้วางใจในแพทย์ โดยได้รับอิทธิพลทางตรงมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.33 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และได้รับอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงความคาดหวังในความสามารถของตน ตัวแปรแฝงความคาดหวังในผลลัพธ์ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.63 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สำหรับเส้นทางอิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงความคาดหวังในความสามารถของตน ตัวแปรแฝงความคาดหวังในผลลัพธ์ ซึ่งได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงความไว้วางใจในแพทย์มี

ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.95 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.94 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 16 เมื่อพิจารณารางเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงในโมเดลพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าเป็นบวกโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าสูงสุด คือตัวแปรความไว้วางใจในแพทย์กับตัวแปรความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.95 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าต่ำสุด คือตัวแปรความคาดหวังในผลลัพธ์กับตัวแปรผลลัพธ์การควบคุมเบาหวาน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.85

เนื่องจากเส้นอิทธิพลทุกเส้นทางมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงเหมาะสมสำหรับอภิปรายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่าง ความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์และความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ที่มีต่อผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานของผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้นำเสนอแผนภาพแสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์ และความยึดมั่นในคำแนะนำของแพทย์ที่มีต่อผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานของผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 แสดงดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไว้วางใจในแพทย์ ความคาดหวังในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์และความไว้วางใจในคำแนะนำของแพทย์ที่มีต่อผลลัพธ์การควบคุมเบาหวานของผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 2